

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ – СОПОТ

НАРЕДБА ЗА РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ В ОБЩИНА СОПОТ

*Приета с Решение №28, взето с Протокол №5 от 21.02.2008 г.,
изменена и допълнена с:*

- Решение №130, взето с Протокол №14 от 29.01.2009 г.;*
- Решение №215, взето с поименно гласуване на 29.01.2010 г.;*
- Решение №280, взето с Протокол №43 от 27.01.2011 г.;*
- Решение №284, взето с Протокол №45 от 23.02.2011 г.;*
- Решение № 177, взето с Протокол №28 от 19.12.2013 г.;*
- Решение №272, взето с Протокол №46 от 26.02.2015 г.;*
- Решение №109, взето с Протокол №17 от 27.12.2016 г.;*
- Решение №190, взето с Протокол №32 от 19.12.2017 г.;*
- Решение №309, взето с Протокол №48 от 27.12.2018 г.;*
- Решение №17, взето с Протокол №5 от 28.12.2019 г.;*
- Решение №54, взето с Протокол №12 от 09.06.2020 г.;*
- Решение №91, взето с Протокол №17 от 22.10.2020 г.*
- Решение №330, взето с Протокол №55 от 20.12.2022 г.*

ГЛАВА ПЪРВА ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община **Сопот**.

Чл. 2. В общинския бюджет постъпват следните местни данъци:

1. данък върху недвижимите имоти;
2. данък върху наследствата;
3. данък върху даренията;
4. данък при възмездно придобиване на имущество;
5. данък върху превозните средства;
6. патентен данък;
7. *(нова – Решение №280/2011 г.)* туристически данък;
8. *(нова – Решение №190/2017 г.)* данък върху таксиметров превоз на пътници;
9. *(нова – Решение №190/2017 г.)* други местни данъци, определени със закон.

Чл. 3. (1) Размерите на местните данъци по чл. 2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл. 4. Местните данъци се заплащат в брой в касата на общинска администрация, безкасово по съответната сметка или с пощенски запис.

Чл. 5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК (Данъчно-осигурителен процесionalен кодекс). Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) *(изм. и доп. – Решение №280/2011 г.)* Невнесените в срок данъци по тази наредба се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(3) *(изм. и доп. – Решение №280/2011 г.)* Компетентен орган за отсрочване и разсрочване на местни данъци в размер до 100 000 лв. и при условие, че отсрочването или разсрочването се иска до една година от датата на издаване на разрешението, е кметът на общината, а в останалите случаи е общинския съвет.

Чл. 5а. *(нов – Решение №272/2015 г.)* (1) Общината предоставя ежедневна информация по електронен път на Министерството на финансите за:

1. Идентификационните данни за задължените лица по Закона за местните данъци и такси;
2. Обектите на облагане с местни данъци и такси, данъчните им оценки и отчетните им стойности;
3. Правата на собственост и ползване върху обектите на облагане;
4. Данъчните облекчения и освобождавания по Закона за местните данъци и такси;
5. Размера на задълженията по видове данъци и такси, плащанията и непогасените задължения;
6. *(отм. – Решение №54/2020 г.)*

7. (нова – Решение №54/2020 г.) Данни от значение за определяне на таксата за битови отпадъци, като обхватът на данните се определя със заповедта по ал. 2;

8. (предишна т. 7 – Решение №54/2020 г.) Други данни от значение за определянето, обезпечаването и събирането на местните данъци и такси.

(2) Информацията по ал. 1 се предоставя по ред, начин и във формат, определени със заповед на министъра на финансите.

(3) Заповедта по ал. 2 се публикува на интернет страниците на Министерството на финансите и Националното сдружение на общините в Република България.

Чл. 6. Общинският съвет може да определи условия и ред за информирание и обсъждане с гражданите и бизнеса на предложения за определяне размерите на местните данъци.

Чл. 7. (1) (изм. и доп. – Решение №272/2015 г.) Данъчните декларации по тази наредба се подават от данъчнозадължените лица или техните законни представители по образци, одобрени от Министъра на финансите.

(2) (нов – Решение №272/2015 г.) Данъчните декларации по ал. 1 могат да се подават и по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

ГЛАВА ВТОРА МЕСТНИ ДАНЪЦИ

Раздел I

Данък върху недвижимите имоти

Чл. 8. (1) (изм. и доп. – Решение №309/2018 г., изм. – Решение №54/2020 г.) „(1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и самостоятелни обекти в сгради, както и поземлените имоти, разположени в строителните граници на населените места и селищните образувания, и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) (изм. и доп. – Решение №130/2009 г., с Решение №215/2010 г., отм. – Решение №280/2011 г., нова – Решение №177/2013 г.) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до размер, определен със Закона за местните данъци и такси.

Чл. 9. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) (изм. и доп. – Решение №280/2011 г.) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

(5) (нова – Решение №280/2011 г.) За имот – държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл. 10. (1) (изм. и доп. – Решение №309/2018 г.) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

(2) *(изм. и доп. – Решение №309/2018 г.)* Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право на ползване, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл. 11. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл. 12. (1) *(изм. и доп. – Решение №309/2018 г.)* За новопостроените сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията, имоти собственикът, уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти.

(2) *(нова – Решение №309/2018 г., доп. – Решение №54/2020 г.)* (в сила от 01.01.2020 г.) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за новопостроените сгради, подлежащи на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията. Необходимите данни за определяне на данъка на новопостроените сгради и/или на самостоятелни обекти в тях се предоставят на служителите по чл. 5, ал. 1 от възложителя на строежа в двумесечен срок след завършването на сградата в груб строеж по образец, определен от министъра на финансите.

(3) *(нова – Решение №309/2018 г.)* Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за имотите и ограничените вещни права, придобити по възмезден или безвъзмезден начин по Раздел трети от тази глава.

(4) *(нова – Решение №280/2011 г., в сила от 1 юли 2011 г., изм. с Решение №309/2018 г., предишна ал.2)* За новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване в срока по ал. 1 предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

(5) *(предишна ал. 2, изм. и доп. – Решение №280/2011 г., в сила от 1 юли 2011 г., предишна ал. 3, изм. и доп. – Решение №309/2018 г.)* При преустройство и при промяна на предназначението на съществуваща сграда или на самостоятелен обект в сграда, както и при промяна на друго обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал. 1.

(6) *(предишна ал. 3, изм. и доп. – Решение №280/2011 г., в сила от 1 юли 2011 г. предишна ал.4, изм. и доп. – Решение №309/2018 г.)* При придобиване на имот по наследство декларацията по ал. 1 се подава в срока по чл. 28 от настоящата наредба. В случай че не е подадена данъчна декларация по ал. 1 от наследниците или заветниците, след изтичането на срока по чл. 28 служителят по чл. 5, ал. 1 образува партида за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

(7) *(предишна ал. 4, изм. и доп. – Решени №280/2011 г., в сила от 1 юли 2011 г., предишна ал. 5 – Решение №309/2018 г., доп. – Решение №54/2020 г.)* Подадената декларация от един съсобственик, съответно ползвател, ползва останалите съсобственици или ползвателии. По дадените данни по ал. 2 от един възложител ползват останалите възложители.

(8) *(нова – Решение №309/2018 г.)* Не се изисква подаване на данъчна декларация, когато промяната в обстоятелствата, имащи значение за определяне на данъка, са удостоверени от общината в случаите на търпимост на строежите, в изпълнение на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради или в качеството ѝ на възложител по Закона за устройство на територията. Служител от общинската администрация отразява служебно настъпилите промени в техническите характеристики на имота.

Чл. 13. (1) *(изм. и доп. – Решение №309/2018 г.)* За новопостроените сгради или части от сгради се дължи данък от началото на месеца, следващ месеца, през който са завършени.

(2) *(изм. и доп. – Решение №309/2018 г.)* При прехвърляне на собствеността на имота или при учредяване на ограничено вещно право на ползване, приобретателят дължи данъка от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната в собствеността или ползването, освен ако данъкът е платен от прехвърлителя.

(3) *(нова – Решение №309/2018 г., изм. – Решение №330/2022 г.)* Завършването на сграда или на част от нея се установява с удостоверение за въвеждане в експлоатация или разрешение за

ползване, издадени по реда на Закона за устройство на територията.

(4) *(нова – Решение №309/2018 г., изм. – Решение №330/2022 г.)* Органите, издаващи документите по ал. 3, предоставят служебно по един екземпляр от тях на звеното за местни приходи в общината, в едноседмичен срок от издаването им.

(5) *(нова – Решение №309/2018 г.)* Данъкът по ал. 1 се дължи и в случаите, когато в двегодишен срок от завършването на сградата в груб строеж, съответно – в едногодишен срок от съставяне на констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване.

(6) *(нова – Решение №309/2018 г., изм. – Решение №330/2022 г.)* Лицето, упражняващо строителен надзор, или техническият ръководител – за строежите от пета категория, предоставя екземпляр от съставения констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията на звеното за местни приходи в общината в едноседмичен срок от съставянето му.

(7) *(нова – Решение №309/2018 г., изм. – Решение №330/2022 г.)* Завършването на сградата в груб строеж се установява по реда на чл. 181, ал. 3 от Закона за устройство на територията. Обстоятелствата по ал. 5 се установяват с констативен акт, съставен от служители на общината. Актът се съобщава на данъчно задълженото лице, което може да оспори констатациите в акта в 7-дневен срок от уведомяването.

Чл. 14. (1) При частично или пълно унищожаване на сградите, както и при преминаване на недвижимите имоти от необлагаеми в облагаеми и обратно данъчно задължените лица уведомяват за това общината по местонахождението на имота по реда и в срока по чл. 12, ал.1.

(2) В случаите по ал. 1 задължението за плащане на данъка се прекратява, съответно възниква, от началото на месеца, следващ месеца, в който е настъпила промяната.

Чл. 15. *(отм. – Решение №280/2011 г., в сила от 1 юли 2011 г.)*

Чл. 16. (1) *(изм. и доп. – Решение №309/2018 г.)* Служителят на общинската администрация проверява подадените декларации. Той може да иска допълнителни данни за облагаемия имот, да сверява данните от декларацията със счетоводните книги, планове, скици и документи, въз основа на които имотът се притежава или се ползва, а при нужда – и чрез измерване на имота от техническите органи и предоставената служебно информация по чл. 15, ал. 4, 6 и 7 и чл. 51, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

(2) *(изм. – Решение №54/2020 г.)* При поискване от служителите на общинската администрация на данни и доказателствен материал за имотно състояние (копия от карти и планове, компютърни модели, регистри и други) съответните административни органи са длъжни да ги предоставят безвъзмездно в 7-дневен срок.

(3) Данни по ал. 2 от кадастъра се предоставят при условията и по реда, предвидени в Закона за кадастъра и имотния регистър.

(4) *(нова – Решение №280/2011 г.)* Националната агенция за приходите по електронен път предоставя на общинската администрация в 14-дневен срок от получаването на искане информация относно обектите с регистрирани фискални устройства.

Чл. 17. (1) От заплащане на данък се освобождават:

1. общините, за имотите – публична общинска собственост;

2. държавата, за имотите – публична държавна собственост, освен ако имотът е предоставен за ползване на друго лице и това лице не е освободено от данък;

3. читалищата;

4. *(изм. и доп. – Решение №130/2009 г.)* сградите на Българския червен кръст и на организациите на Червения кръст, регистрирани в друга държава – членка на Европейския съюз, или в друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство.

5. сградите на висшите училища и академиите, използвани за учебен процес и научна дейност;

6. *(изм. и доп. – Решение №177/2013 г.)* храмовете и манастирите, предназначени за богослужбена дейност, заедно с поземлените имоти, върху които са построени – собственост

на законно регистрираните вероизповедания в страната, както и молитвените домове заедно с поземлените имоти, върху които са построени – собственост на законно регистрираните вероизповедания в страната;

7. парковете, спортните игрища, площадките и други подобни имоти за обществени нужди;

8. *(изм. и доп. – Решение №109/2016 г.)* сградите – културни ценности, когато не се използват със стопанска цел;

9. музеите, галериите, библиотеките;

10. имотите, използвани непосредствено за експлоатационни нужди на обществения транспорт;

11. *(отм. – Решение №215/2010 г., нов – Решение №109/2016 г.)* временните сгради, обслужващи строежа на нова сграда или съоръжение до завършването и предаването им в експлоатация;

12. недвижимите имоти, собствеността върху които е възстановена по закон и които не са в състояние да бъдат използвани, за период от 5 години. Данъкът върху горепосочените недвижими имоти, които се използват от държавата, общините, обществените организации или от търговски дружества, в които те участват, включително приватизираните, се дължи от ползвателите;

13. *(изм. и доп. – Решение №177/2013 г., изм. и доп. – Решение №109/2016 г.)* сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 2005 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "В", и сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 1990 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "С", издадени по реда на Закона за енергийната ефективност и наредбата по чл. 48 от Закона за енергийната ефективност, както следва:

а) за срок 7 години – считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата;

б) за срок 10 години – считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата, ако прилагат и мерки за оползотворяване на възобновяеми източници за производство на енергия за задоволяване нуждите на сградата;

14. *(изм. и доп. – Решение №177/2013 г., изм. и доп. – Решение №109/2016 г.)* сградите, въведени в експлоатация след 1 януари 1990 г. и преди 1 януари 2005 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "С", и сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 1990 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "D", издадени по реда на Закона за енергийната ефективност и наредбата по чл. 48 от Закона за енергийната ефективност, както следва:

а) за срок три години – считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата;

б) за срок 5 години – считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата, ако прилагат и мерки за оползотворяване на възобновяеми източници за производство на енергия за задоволяване нуждите на сградата.

(2) Освобождаването по ал. 1, т. 1 – б е при условие, че имотите не се ползват със стопанска цел, несвързана с пряката им дейност.

(3) Алинеи 1 и 2 се прилагат съответно и за части от имоти.

(4) За имотите по ал. 1, т. 13, правото на собственост върху които е възстановено преди 1 януари 1999 г., петгодишният срок започва да тече от тази дата, а за имотите, собствеността върху които е възстановена след тази дата, този срок започва да тече от месеца, следващ месеца на възстановяването.

(5) *(нова – Решение №177/2013 г.)* Освобождаването от данък по ал. 1, т. 13 и 14 се прилага за общ срок за съответната сграда, не по-дълъг от 10 години.

(6) *(нова – Решение №109/2016 г.)* Освобождаването от данък по ал. 1, т. 13 и 14 не се прилага в случаите, в които сградата е получила сертификат с клас на енергопотребление в резултат на предприети мерки за енергийна ефективност, финансирани с публични средства.

Чл. 18. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) *(нова – Решение №309/2018 г.)* В случай че е установено деклариране на повече от едно

основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 20, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Чл. 19. Лицата предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл. 12, ал. 1.

Чл. 20. (1) *(изм. и доп. – Решение №272/2015 г., изм. и доп. – Решение №109/2016 г., Решение №91, взето с Протокол №17 от 22.10.2020 г., изм. – Решение №330/2022 г.)* Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 8, ал. 1 към 1 януари на годината, за която се дължи и се съобщава на лицата до 1 март на същата година и е в размер – 4,5 промила.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинските съвети на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

(3) *(нова – Решение №215/2010 г.)* Алинея 2, изречение първо не се прилага за нежилищните имоти, които са собственост на предприятията или върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване.

Чл. 21. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно Приложение №2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл. 22. (1) *(изм. и доп. – Решение №215/2010 г., в сила от 01.01.2011 г., изм. – Решение №54/2020 г.)* Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната им оценка съгласно Приложение №2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти – данъчната им оценка съгласно Приложение №2 от Закона за местните данъци и такси.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно Приложение №2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти – данъчната оценка съгласно Приложение №2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл. 9, ал. 2 от настоящата наредба, върху които са построени сгради на лица, различни от собственика на поземления имот, се определя съгласно нормите по приложение №2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) *(изм. – Решение №54/2020 г.)* При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. Данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация и при наличие на счетоводни данни, определени в нарушение на приложимото счетоводно законодателство. Определянето на данъчната оценка се извършва по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл. 23. *(изм. и доп. – Решение №280/2011 г., в сила от 1 юли 2011 г. изм. и доп. – Решение №309/2018 г.)* Данъкът се определя от служител на общинската администрация по местонахождението на недвижимия имот и се съобщава на данъчно задълженото лице или на негов законен представител.

Чл. 24. (1) *(изм. и доп. – Решение №280/2011 г., изм. и доп. – Решение №272/2015 г.)* Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) *(изм. и доп. – Решение №280/2011 г., изм. и доп. – Решение №272/2015 г.)* На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(3) При прехвърляне на недвижим имот или при учредяване на вещни права върху недвижим имот дължимият до прехвърлянето/учредяването данък, включително за месеца на прехвърлянето/учредяването, се заплаща от прехвърлителя/учредителя преди прехвърлянето/учредяването.

(4) Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на община Сопот.

(5) Данъкът, дължим от концесионер за имот, разположен на територията на повече от една община, постъпва в приход на общината, на чиято територия е по-голямата част от имота.

(6) (нова – Решение №109/2016 г.) За недвижимите имоти, придобити през текущата година, данъкът се заплаща в сроковете по ал. 1, а в случаите, в които придобиването е след изтичане на сроковете по ал. 1, данъкът се заплаща в двумесечен срок от датата на придобиването на имота.

Раздел II Данък върху наследствата

Чл. 25. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имущества в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл. 26. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договърът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл. 27. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл. 28. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл. 27 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл. 32 от Закона за местните данъци и такси в община Сопот ако последното местожителство на наследодателя е на територията на общината или ако по местонахождение, по-голямата част от имуществото му, е на територията на общината в случай, че е имал местожителство в чужбина.

(2) За наследник или заветник, който не е съпруг, низходящ, родител, брат или сестра, 6-месечният срок за подаване на декларацията тече от узнаването, че наследството е открито.

(3) За имущества на лица, обявени от съда за отсъстващи, декларацията се подава от лицата, които се явяват наследници на обявения за отсъстващ към момента на последното известие от него. В тези случаи 6-месечният срок за подаване на декларацията започва да тече от въвеждането във владение.

(4) Когато наследникът е лице, което е било заченато към момента на откриване на наследството и е живородено, срокът по ал. 1 за неговите законни представители започва да тече от деня на раждането му.

(5) Подадената в срок декларация от един наследник ползва и другите наследници.

(6) Данъчно задължените лица посочват в декларацията полученото наследствено имущество по вид, местонахождение и оценка.

(7) Наследствени имущества, за които данъчно задължените лица са узнали след изтичане на сроковете по предходните алинеи, се декларираат в едномесечен срок от узнаването. В тези случаи дължимият данък се преизчислява.

Чл. 29. (1) Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се определя и оценява в левове към момента на откриване на наследството, както следва:

1. (*изм. и доп. – Решение №177/2013 г.*) недвижимите имоти на територията на страната – по данъчна оценка съгласно Приложение №2 към Закона за местните данъци и такси;

2. чуждестранната валута и благородните метали – по централния курс на Българската народна банка;

3. ценните книжа – по пазарна стойност, а когато пазарната стойност не може да бъде определена без значителни разходи или затруднения, те се оценяват по номинал;

4. превозните средства – по застрахователна стойност;

5. останалите движими вещи и права – по пазарна стойност;

6. предприятия или дялови участия в търговски дружества или кооперации – по пазарна стойност, а когато определянето ѝ изисква значителни разходи или затруднения - по счетоводни данни.

7. (*нова – Решение №177/2013 г.*) недвижимите имоти на територията на друга държава – членка на Европейския съюз, или на друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на трета държава – по данъчна стойност, посочена в документ, издаден за целите на данъчно облагане от компетентен орган на съответната държава, придружен с точен превод на български език, извършен от заклет преводач.

(2) По реда на ал. 1 се оценяват и задълженията на наследодателя.

(3) Правата и задълженията на наследодателя, които не са установени по основание или размер, се декларират, но се оценяват и вземат предвид при определяне на облагаемата наследствена маса след установяването им по основание и размер. В тези случаи дължимият данък се преизчислява.

(4) При поискване от служител на общинската администрация или от заинтересуваното лице застрахователите издават в 7-дневен срок удостоверение за застрахователната стойност на вещта.

Чл. 30. От актива на облагаемата наследствена маса, определен по реда на чл. 29, се приспадат:

1. установените по основание и размер задължения на наследодателя към момента на откриване на наследството, ако срещу тези задължения не се придобива имущество, което е освободено от данък върху наследствата; не се приспадат задълженията към кредитори, вземанията на които към наследодателя са погасени по давност и не са изпълнени в 6-месечния срок по чл. 29;

2. правата и вземанията, които наследниците са прехвърлили в полза на държавата или общините по установения от закона ред в 6-месечния срок по чл. 29;

3. разноските за погребение в размер 1000 лв.;

4. предвидените в закона облекчения.

Чл. 31. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството.

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл. 29.

Чл. 32. Данъкът по чл. 25 се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца – **0,7 на сто** за наследствен дял над 250 000 лв.;

2. за лица извън посочените в т. 1 – **5 на сто** за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл. 33. (1) (*с Решение №309/2018 г.*) Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) (*нова – Решение №309/2018 г., отм. с Решение №54/2020 г.*)

Чл. 34. (1) Освобождават се от данък:

1. имуществото на загиналите за Република България или при изпълнение на служебния си дълг, или при производствени аварии и природни бедствия;
 2. (изм. и доп. – Решение №130/2009 г.) имуществото, завещано на държавата и общините;
 - 2а. (нова – Решение №130/2009 г.) имуществото, завещано на Българския червен кръст, законно регистрираните вероизповедания в страната, читалищата и другите юридически лица, които не са търговци, с изключение на организациите с нестопанска цел, определени за извършване на дейност в частна полза;
 3. обикновената покъщнина;
 4. дребният земеделски инвентар;
 5. библиотеките и музикалните инструменти;
 6. предметите на изкуството, автор на които е наследодателят, някой от наследниците или техен роднина по права линия без ограничение, а по сребрена - до четвърта степен;
 7. неполучените пенсии на наследодателя;
 8. имуществата в чужбина на български граждани, за които е платен данък върху наследството в съответната държава.
- (2) Когато две лица са починали едновременно или непосредствено едно след друго и едното е наследник на другото, не се дължи данък за наследствения дял, придобит от починалия наследник.
- (3) Освобождаването по ал.1, т. 3, 4 и 5 е при условие, че имуществото се наследява от роднини по права линия, съпруг, братя и сестри.
- (4) (нова – Решение №130/2009 г.) Алинея 1, т.2а се прилага и когато имуществото се наследява от идентични или сходни лица, установени в друга държава – членка на Европейския съюз, или в държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство. Освобождаването в този случай е при условие, че лицето представи официален документ, удостоверяващ статута или качеството му, издаден или заверен от компетентния орган на съответната държава, както и неговия легализиран превод на български език.

Чл. 35. В случай, че наследодателят е придобил по наследство недвижимо имущество, в наследствената маса се включват 40 на сто от данъчната оценка на това имущество, ако то е придобито до 1 година преди смъртта му; 50 на сто, ако е придобито до 2 години преди смъртта му, и 60 на сто, ако е придобито до 3 години преди смъртта му.

Чл. 36. (1) Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

(2) Когато се наследява предприятие на едноличен търговец, участие в събирателно дружество, дялове и акции, представляващи повече от 50 на сто от капитала на търговските дружества, дължимият данък може да бъде заплатен в срок до 1 година от откриване на наследството заедно със законната лихва, която започва да се начислява след изтичане на 2-месечния срок по ал. 1.

Чл. 37. (1) Сумите по сметки на починали лица се изплащат на техните наследници след представяне на удостоверение от общината, че са посочени в декларацията за облагане с данък върху наследствата и данъкът е платен. Когато данъкът не е платен, той се удържа и се превежда по сметката на съответната община в едномесечен срок от представянето на документ за размера на дължимия данък, а на наследниците се изплащат суми до размера на остатъка по сметката на наследодателя.

(2) Алинея 1 се прилага съответно и при изплащане на обезщетения по договор за застраховка "Живот", сключен от наследодателя в полза на трети лица.

(3) Прехвърлянето на поименни акции и други ценни книжа, принадлежали на лица, които са починали или са обявени за отсъстващи, се извършва въз основа на удостоверение, издадено от общината по местооткриване на наследството, че тези ценни книжа са посочени в декларацията и дължимият данък върху наследството е платен.

Чл. 38. Банките, застрахователните и другите търговски дружества, както и всички други лица, които са влогодържатели или длъжници по ценни книжи, пари или друго имущество, което влиза в едно наследство, за което знаят че е открито, са длъжни преди плащането,

предаването или прехвърлянето на това имущество да изпратят опис на имуществото на общината по местоткриване на наследството.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл. 39. (1) Обект на облагане с данък са имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) (*нова – Решение №215/2010 г.*) Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4) (*предишна ал. 3, изм. и доп. – Решение №130/2009 г., Решение №215/2010 г., изм. – Решение №54/2020 г., изм. – Решение №330/2022 г.*) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства:

1. придобити преди първоначалната им регистрация за движение в страната;

2. за които приобретателят е в чужбина и за които няма последваща регистрация за движение в страната;

3. с прекратена регистрация на основание тотална щета и за които няма последваща регистрация за движение от нов приобретател в страната.

(5) (*предишна ал. 4, изм. и доп. – Решение № 215/2010 г.*) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) (*предишна ал. 5, изм. и доп. – Решение №215/2010 г.*) Не се облагат с данък имуществата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл. 40. (1) Данъкът се заплаща от приобретателя на имуществото по чл. 39, а при замяна – от лицето, което придобива имуществото с по-висока стойност, освен ако е уговорено друго. В случай, когато е уговорено, че данъкът се дължи от двете страни, те отговарят солидарно. Когато страните са се уговорили, че данъкът се дължи от прехвърлителя, другата страна е поръчител.

(2) Когато приобретателят на имуществото е в чужбина, данъчно задължен е прехвърлителят.

Чл. 41. (1) (*изм. и доп. – Решение №215/2010 г.*) Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност – към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(2) Имуществото се оценява, както следва:

1. недвижимите имоти и ограничените вещни права върху тях – по уговорената цена или по определена от държавен или общински орган цена, а в случай че тя е по-ниска от данъчната им оценка – по последната, съгласно Приложение №2 към Закона за местните данъци и такси;

2. другите имущества – по реда на чл. 29, ал. 1, т. 2, 3, 4 и 5.

(3) (*изм. и доп. – Решение №309/2018 г.*) Данъчната оценка по Приложение №2 към Закона за местните данъци и такси за имотите по ал.2, т.1 се определя на основата на данните и характеристиките, съдържащи се в декларацията на задълженото лице, както и въз основа на данните за облагаемия имот, предоставени по реда на чл.16.

Чл. 42. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл. 39, ал. 2 данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер, както следва:

1. **0,7** – при дарение между братя и сестри и техните деца;

2. **5 на сто** – при дарение между лица извън посочените в точка "1".

(2) *(изм. и доп. – Решение №109/2016 г., изм. – Решение №54/2020 г.)* При възмездно придобиване на имущество данъкът се определя в размер на **3 на сто** върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна – върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл. 43. (1) Освобождават се от данък:

1. придобитите имущества от:

а) държавата и общините;

б) *(изм. и доп. – Решение №130/2009 г., изм. – Решение №54/2020 г.)* б) образователните, културните и научните организации на бюджетна издръжка, както и социалните и интегрирани здравно-социални услуги за резидентна грижа;

в) Българският Червен кръст;

г) национално представените организации на хора с увреждания и за хора с увреждания;

д) фондовете за подпомагане на пострадали от природни бедствия и за опазване и възстановяване на исторически и културни паметници.

е) *(нова – Решение №130/2009 г.)* лечебните заведения по чл. 5, ал. 1 от Закона за лечебните заведения.

ж) *(нова с Решение №177/2013 г.)* законно регистрираните вероизповедания в страната за имотите по чл.17, ал.1 т.б.

2. *(изм. и доп. – Решение №130/2009 г.)* даренията за лечение на граждани на държава – членка на Европейския съюз, или на друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, както и на технически помощни средства за хора с увреждания;

3. даренията с хуманитарна цел на лица с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто и социално слаби граждани;

4. *(изм. и доп. – Решение №109/2016 г., в сила от 01.01.2018 г., изм. – Решение №54/2020 г.)* даренията за юридическите лица с нестопанска цел, които получават субсидии от централния бюджет, и юридическите лица с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност за получените и предоставените дарения;

5. обичайните подаръци;

6. имуществото, което е прехвърлено по безвъзмезден начин в изпълнение на задължение, произтичащо от закон;

7. даренията в полза на народните читалища;

8. придобитите имущества по реда на Закона за приватизация и следприватизационен контрол;

9. непаричните вноски в капитала на търговско дружество, кооперация или юридическо лице с нестопанска цел;

10. чуждите държави за придобиване на недвижими имоти - при условията на взаимност;

11. безвъзмездно предоставената помощ при условията и по реда на Закона за меценатството.

(2) *(изм. и доп. – Решение №272/2015 г.)* Освобождава се от данък полученото имущество по ал. 1, както и последващото прехвърляне на трети лица, при условие че прехвърлянето е свързано с изпълнението на преките цели, за които е създадена съответната организация по ал. 1 или които са посочени като основание за освобождаване от данък. При неизпълнение на условията за освобождаване несъбрания данък става дължим.

(3) *(нова – Решение №130/2009 г.)* Алинея 1, т. 1, букви "б", "в", "г" и "е", т. 4 и 7 се прилагат и когато имуществото се придобива от идентични или сходни лица, установени в друга държава – членка на Европейския съюз, или в държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство. Освобождаването в тези случаи е при условие, че лицето представи официален документ, удостоверяващ статута или качеството му, в което придобива имуществото, издаден или заверен от компетентния орган на съответната държава, както и неговия легализиран превод на български език.

(4) *(нова – Решение №130/2009 г.)* Освобождаването по ал. 1, т. 2 е при условие, че лицето представи договор за дарение, от който е видно, че дарението е направено за лечение или за

технически помощни средства за хора с увреждания, както и медицински документи, удостоверяващи съответното заболяване.

Чл. 44. (1) Данъкът по чл. 39 се заплаща в община Сопот за недвижими имоти, чиито местонахождение е на територията на общината, а в останалите случаи – по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) *(изм. и доп. – Решение №215/2010 г.)* Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по чл. 39, ал. 3 – към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(3) *(отм. – Решение №309/2018 г., нова – Решение №54/2020 г.)* При безвъзмездно придобиване на имущество, с изключение на случаите по ал. 2, лицата, получили имущество, подават декларация за облагането му с данък и заплащат данъка в двумесечен срок от получаването му.

(4) *(нова – Решение №272/2015 г., изм. и доп. – Решение №109/2016 г., в сила от 01.01.2018 г., отм. – Решение №309/2018 г., нова – Решение №54/2020 г.)* Декларация по ал. 3 не се подава в случаите по чл. 39, ал. 5 и 6 и чл. 43, ал. 1, т. 5, 6, 8 и 9, както и за получени и предоставени дарения от юридически лица с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност

Раздел IV **Данък върху превозните средства**

Чл. 45. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл. 46. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл. 47. (1) *(нова – Решение №272/2015 г.)* Размерът на данъка се определя от служител на общинска администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, и се съобщава на данъчно задълженото лице.

(2) *(нова – Решение №272/2015 г.)* Данните по ал. 1 се предоставят от Министерството на финансите на общината:

1. ежедневно – чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между Министерството на финансите и софтуерния продукт за администриране на местните данъци и такси на общината за обмен на данните от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, или
2. ежемесечно – на електронен носител.

(3) *(нова – Решение №272/2015 г.)* Алинея 1 не се прилага, когато:

1. пътното превозно средство е придобито по наследство;
2. пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице;
3. собственикът/собствениците на пътното превозно средство няма/нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната;
4. са налице основания за предявяване право на освобождаване от данък;
5. *(отм. – Решение №309/2018 г., нова – Решение №54/2020 г.)* са налице основания за ползване на данъчни облекчения по чл. 52, ал. 4.

(4) *(пред. ал. 1, изм. – Решение №272/2015 г., изм. – Решение №54/2020 г.)* Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по ал. 1, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за

движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл. 28, като в случай че същата не е подадена в посочения срок, служител на общинската администрация образува служебно партида за превозното средство въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

(5) (*пред. ал. 2 – Решение №272/2015 г.*) Когато собствениците на превозни средства нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната, декларации се подават пред общината по регистрация на превозното средство.

(6) (*пред. ал. 3, изм. – Решение №272/2015 г.*) Собствениците на превозни средства предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползването на данъчно облекчение с данъчната декларация по ал. 4 или с подаване на нова данъчна декларация.

(7) (*пред. ал. 4 – Решение №272/2015 г., изм. – Решение №54/2020 г.*) Служителят на общинската администрация може да изисква документи, удостоверяващи факти и обстоятелства, имащи значение за данъчното облагане.

(8) (*пред. ал. 5 – Решение №272/2015 г.*) Подадената декларация от един от съсобствениците ползва останалите съсобственици.

(9) (*пред. ал. 6 – Решение №272/2015 г.*) Когато липсват данни за годината на производство на пътно превозно средство, за такава се приема годината на първата му регистрация.

(10) (*пред. ал. 7, изм. – Решение №272/2015 г.*) Когато няма налична информация в общината за платения данък по чл. 39, собственикът представя документ за платения данък при придобиванена декларираното превозно средство, а в случаите по чл. 168 от Закона за данък върху добавената стойност- документ, удостоверяващ внасянето на данъка върху добавената стойност.

(11) (*пред. ал. 8, изм. – Решение №272/2015 г.*) Когато в свидетелството за регистрация на седлови влекач и влекач за ремарке липсват данни за допустимата максимална маса на състава от превозни средства, в декларацията по ал. 4 се посочва допустимата максимална маса на състава от превозни средства, определена от производителя.

(12) (*нова – Решение №272/2015 г.*) При установяване на допълнителни обстоятелства, които са от значение за определяне размера на данъка, дължимия данък се определя от служител на общинска администрация и се съобщава на лицето.

Чл. 48. (1) (*изм. – Решение №309/2018 г.*) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен и се определя по следната формула:

$$ГДПС = (ИмК) \times (ЕК),$$

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1.

1. **Имущественият компонент** се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила по следната формула:

$$ИмК = (СкW \times Кгп),$$

където:

СкW е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, както следва:

1. (*изм. – Решение №54/2020 г., изм. – Решение №330/2022 г.*) до 55 kw включително – 0,60 лв. за 1 kw;

2. (*изм. – Решение №54/2020 г., изм. – Решение №330/2022 г.*) над 55 kw до 74 kw включително – 0,80 лв. за 1 kw;

3. (*изм. – Решение №54/2020 г., изм. – Решение №330/2022 г.*) над 74 kw до 110 kw включително – 1,40 лв. за 1 kw;

4. (*изм. – Решение №54/2020 г., изм. – Решение №330/2022 г.*) над 110 kw до 150 kw включително – 1,60 лв. за 1 kw;

5. (изм. – Решение №54/2020 г., изм. – Решение №330/2022 г.) над 150 kw до 245 kw включително – 1,90 лв. за 1 kw;

6. (изм. – Решение №54/2020 г., изм. – Решение №330/2022 г.) над 245 kw – 2,50 лв. за 1 kw.

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:
Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство.

Коефициент:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1,0
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2. Екологичният компонент се определя, в зависимост от екологичната категория на автомобила, с наредбата по чл. 1, ал. 2 в следните размери:

Екологична категория:

Коефициент без екологична категория - 1,10

"Евро 1" – 1,10

"Евро 2" – 1,10

"Евро 3" – 1,00

"Евро 4" – 0,80

"Евро 5" – 0,60

"Евро 6" и "EEV" – 0,40

(2) (изм. – Решение №190/2017 г., изм. – Решение №309/2018 г.) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т. е в следните размери:

1. (изм. – Решение №54/2020 г., изм. – Решение №330/2022 г.) товарно ремарке – 15 лв.

2. (изм. – Решение №54/2020 г., изм. – Решение №330/2022 г.) къмпинг ремарке – 30 лв.

(3) (изм. и доп. – Решение №109/2016 г., изм. – Решение №190/2017 г., изм. – Решение №54/2020 г., изм. – Решение №330/2022 г.) Данъкът за мотопеди е в размер 30 лв., а за мотоциклети, както следва:

1. (изм. – Решение №190/2017 г., изм. – Решение №54/2020 г., изм. – Решение №330/2022 г.) до 125 куб. см включително – 36 лв.

2. (изм. – Решение №54/2020 г., изм. – Решение №330/2022 г.) над 125 до 250 куб. см включително – 75 лв.

3. (изм. – Решение №54/2020 г., изм. – Решение №330/2022 г.) над 250 до 350 куб. см включително – 105 лв.

4. (изм. – Решение №54/2020 г., изм. – Решение №330/2022 г.) над 350 до 490 куб. см включително – 150 лв.

5. (изм. – Решение №54/2020 г., изм. – Решение №330/2022 г.) над 490 до 750 куб. см включително – 225 лв.

6. (изм. – Решение №54/2020 г., изм. – Решение №330/2022 г.) над 750 куб. см – 300 лв.

(4) (изм. – Решение №190/2017 г.) Данъкът за триколесно превозно средство, определено в чл. 4 от Регламент (ЕС) №168/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013 г. относно одобряването и надзора на пазара на дву-, три- и четириколесни превозни средства (ОВ, L 60/52 от 2 март 2013 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 168/2013“ на базата на общото тегло в размер, както следва:

1. (изм. – Решение №54/2020 г., изм. – Решение №330/2022 г.) до 400 кг. включително – 12 лв.;

2. (изм. – Решение №54/2020 г., изм. – Решение №330/2022 г.) над 400 кг. – 18 лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. (изм. – Решение №190/2017 г., изм. – Решение №54/2020 г., изм. – Решение №330/2022 г.) до **22** места, вкл. мястото на водача – **150** лв.

2. (изм. – Решение №190/2017 г., изм. – Решение №54/2020 г., изм. – Решение №330/2022 г.) над **22** места, вкл. мястото на водача – **300** лв.

(6) (изм. – Решение №190/2017 г., изм. – Решение №309/2018 г., изм. – Решение №54/2020 г., изм. – Решение №330/2022 г.) Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т. в размер на **30** лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост.

(7) (изм. – Решение №330/2022 г.) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влач/ влекача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	16	56
	18	20	56	128
	20	22	128	294
	22	25	380	684
	25	26	684	1200
	26	28	684	1200
	28	29	662	798
	29	31	798	1310
	31	33	1310	1818
	33	38	1818	2762
	38	-	2014	2738
Б) с три и повече	36	38	1280	1776
	38	40	1776	2456
	40	-	2456	3634

(8) (изм. – Решение №190/2017 г., изм. – Решение №54/2020 г., изм. – Решение №330/2022 г.) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове и други специализирани автомобили, без тролейбусите е в размер на **250** лв.

(9) (изм. – Решение №190/2017 г., изм. – Решение №54/2020 г., изм. – Решение №330/2022 г.) Данъкът за автокранове с товароподемност над **40** тона е в размер на **300** лв.

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. (изм. – Решение №190/2017 г., изм. – Решение №54/2020 г., изм. – Решение №330/2022 г.) от **11 kW** до **18 kW** включително – **15** лв.

2. (изм. – Решение №190/2017 г., изм. – Решение №54/2020 г., изм. – Решение №330/2022 г.) над **18 kW** до **37 kW** включително – **21** лв.

3. (изм. – Решение №190/2017 г., изм. – Решение №54/2020 г., изм. – Решение №330/2022 г.) над **37 kW** – **30** лв.

(11) (изм. – Решение №190/2017 г., изм. – Решение №54/2020 г., изм. – Решение №330/2022 г.) Данъкът за други самоходни машини е в размер **75** лв.

(12) (изм. – Решение №190/2017 г., изм. – Решение №54/2020 г., изм. – Решение №330/2022 г.) Данъкът за моторни шейни и четириколесни превозни средства, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) №168/2013 е в размер на **150 лв.**

(13) (изм. – Решение №330/2022 г.) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над **12 т.** се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	60	122
	13	14	122	336
	14	15	336	474
	15	-	474	1072
Б) с три оси	15	17	122	212
	17	19	212	434
	19	21	434	564
	21	23	564	868
В) с четири оси	23	-	868	1350
	23	25	564	572
	25	27	572	892
	27	29	892	1416
	29	-	1416	2100

(14) (нова – Решение №109/2016 г., отм. – Решение №190/2017 г.)

(15) (нова – Решение №309/2018 г.) Когато в регистъра по чл.47, ал.1 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 49. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

- за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите – в размер **1 лв.** за всеки започнат бруто тон;
- за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища – в размер **1 лв.** за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер **0,10 лв.** за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;
- за един джет – в размер **100 лв.**
- за ветроходни и моторни яхти – в размер **20 лв.** за всеки започнат бруто тон;
- за скутери – в размер **2,70 лв.** за киловат;
- за влекачи и тласкачи – в размер **0,14 лв.** за киловат;
- за речни несамоходни плавателни съдове – в размер **0,50 лв.** за тон максимална товароносимост.

Чл. 50. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

- за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети – **20 лв.** всеки започнат тон максимално летателно тегло;
- за параплан – **12 лв.**
- за делтаплан – **12 лв.**

4. за мотоделтаплан – **20 лв.**
5. за свободен балон – **30 лв.**
6. за планер – **30 лв.**

Чл. 51. (1) Освобождават се от данък превозните средства на:

1. (*изм. и доп. – Решение №109/2016 г.*) държавните и общинските органи и организации на бюджетна издръжка, които са със специален режим на движение, както и линейки и пожарни на други лица, както и на Държавна агенция „Технически операции“ за изпълнение на дейностите, определени със закон;
 2. дипломатическите представителства и консулства при условията на взаимност;
 3. Българският Червен кръст, когато се използват за целите на организацията;
 4. (*изм. и доп. – Решение №130/2009 г.*) лекият автомобил – собственост на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, с обем на двигателя до 2000 куб. см и с мощност до 117,64 kW.
- (2) При прехвърляне на собствеността на превозното средство новият собственик не заплаща данъка, ако предишният собственик го е платил за времето до края на календарната година.
- (3) (*изм. и доп. – Решение №215/2010 г., изм.и доп. - Решение №309/2018 г.*) За превозните средства, на които е прекратена регистрацията, данък не се дължи от месеца, следващ месеца на прекратяване на регистрацията за движение. В случаите на обявено за издирване превозно средство регистрацията се прекратява след подадено писмено заявление от собственика в съответното звено „Пътна полиция“ по месторегистрация на превозното средство. За излезлите от употреба моторни превозни средства, за които в нормативен акт е предвидено задължение за предаване за разкомплектуване, данък не се дължи след прекратяване на регистрацията им за движение и представяне на удостоверение за предаване за разкомплектуване.
- (4) (*нова – Решение № 177/2013 г., изм. и доп. – Решение №272/2015 г., изм. – Решение №190/2017 г.*) Освобождават се от данък електрическите автомобили, мотоциклети и мотопеди, както и електрическите превозни средства категории L5e, L6e и L7e, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) №168/2013.

Чл. 52. (1) (*изм. и доп. – Решение №177/2013 г., изм. и доп. – Решение №109/2016 г., отм. – Решение № 309/2018г.*).

- (2) (*нова – Решение №177/2013 г., изм. – Решение № 309/2018г.*) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително и съответстващи на екологична категория „Евро 4“ данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории по-високи от „Евро 4“ – с 60 на сто намаление, от определения по чл. 48, ал. 3 данък.
- (3) (*предишна ал.2, изм. и доп. – Решение №177/2013 г., изм. – Решение № 309/2018г.*) За автобусите, товарните автомобили с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория „Евро 4“, данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на „Евро 5“, „Евро 6“ и „EEV“ – с 50 на сто намаление от определения по чл.48, ал.5, 6, 7 и 13 данък.
- (4) (*предишна ал.3, изм. – Решение №177/2013 г.*) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабонаселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 48, ал. 5 от от настоящата наредба, при условие че не се използват за други цели.
- (5) (*нова – Решение №177/2013 г., изм. – Решение № 309/2018г.*) Когато в регистъра по чл.47, ал.1 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 53. (1) (*изм. и доп. – Решение №280/2011 г., изм. – Решение №272/2015 г.*) Данъкът се заплаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

(3) (отм. – Решение №215/2010 г.)

(4) (изм. и доп. – Решение №280/2011 г.) За придобитите превозни средства в неизправност данъкът се заплаща по реда и в сроковете по ал. 2. Заплащането на данъка се удостоверява с представяне на издаден или заверен от общината документ.

(5) Извън предвидените случаи, при промяна на обстоятелство, имащо значение за определяне на данъка, данъчното задължение се изменя от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната.

Чл. 54. (изм. и доп. – Решение №272/2015 г., изм. – Решение №309/2018 г.) Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 47, ал. 5 – в приход на общината по регистрацията на превозното средство.

Раздел V Патентен данък

Чл. 55. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение №2 към настоящата Наредба (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и

2. (доп. – Решение №54/2020 г.) лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията при доставки на услуги по чл. 97а и за вътреобщностно придобиване по чл. 99 и чл. 100, ал. 2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал.1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал. 1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл. 204, т. 2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл. 56. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл. 55. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал. 1 и 2.

(4) В случаите по ал. 1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се deregистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл. 57. За целите на патентния данък се определят зони, съгласно приложение №1 към настоящата Наредба.

Чл. 58. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение №2 към настоящата Наредба

- (2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.
- (3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение №2 към настоящата Наредба данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.
- (4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 2 към настоящата Наредба , през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.
- (5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение № 2 към настоящата Наредба през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.
- (6) *(нова – Решение №130/2009 г.)* Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т. 3 и 31 от Приложение №2, дължат данък само за дейността по т. 3 от Приложение №2.
- (7) *(нова – Решение №215/2010 г.)* При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец и продължаване на дейността приобретателят дължи данък от тримесечието, следващо тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлителят – включително за тримесечието на прехвърлянето, и за дейностите, посочени в т. 1 и 2 на Приложение №4.
- (8) *(предишна ал. 6, изм. и доп. – Решение №130/2009 г., предишна ал. 7 – изм. и доп. с Решение №215/2010 г.)* Доходите от дейности, които не са посочени в Приложение №2 към настоящата Наредба, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл. 59. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;
 2. *(изм. и доп. – Решение №280/2011 г.)* физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 – 36 от Приложение №2 към чл. 58, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определения данък е с най-висок размер. За извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага.
 3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 – 15, 18 – 20, 25, 27 – 29 и 31 на Приложение №2 към настоящата Наредба, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;
 4. *(изм. – Решение №54/2020 г.)* Лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10 на Приложение №2 към настоящата Наредба, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл. 60 е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.
- (2) Независимо от чл. 58, ал. 4 данъчното облекчение по ал. 1, т. 1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл. 60. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната

декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) (*изм. и доп. – Решение №215/2010 г.*) Лицата декларират с декларация по ал. 1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал. 1 и за възникването на обстоятелствата по чл. 56, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл. 56, ал. 1 и 2.

Чл. 61. (1) Данъчните декларации по чл.60 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

(3) Извън случаите по ал. 1 и 2 данъчната декларация се подава в Столичната община.

(4) (*нова – Решение №215/2010 г.*) Приема се, че дейността не се извършва от постоянно място, когато промяната през годината на местонахождението на обекта, от който се извършва дейността, води до промяна в размера на данъка.

Чл. 62. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие – до 31 януари;
2. за второто тримесечие – до 30 април;
3. за третото тримесечие – до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие – до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл.60, а когато декларация не е подадена – в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл. 61, ал. 2 и 3 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника, съответно в Столична община.

Раздел VI

Туристически данък

(*нов – Решение №280/2011 г.*)

Чл. 63. (1) С туристически данък се облагат ношувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи ношувки.

(3) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на средствата за подслон и местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо ношувка.

(5) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 30 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 64. (1) (изм. и доп. – Решение №109/2016 г., изм. – Решение №54/2020 г.) Общинският съвет определя следния размер на данъка за всяка нощувка съобразно категорията или регистрацията на средствата за подслон и местата за настаняване по Закона за туризма:

1. (изм. – Решение №190/2017 г., изм. – Решение №54/2020 г.) категория 1 звезда – **0,60 лв.** за нощувка;

2. (изм. – Решение №190/2017 г., изм. – Решение №54/2020 г.) категория 2 звезди – **0,70 лв.** за нощувка;

3. (изм. – Решение №190/2017 г., изм. – Решение №54/2020 г.) категория 3 звезди – **0,80 лв.** за нощувка;

4. (изм. – Решение №190/2017 г., изм. – Решение №54/2020 г.) категория 4 звезди – **0,90 лв.** за нощувка;

5. (изм. – Решение №190/2017 г., изм. – Решение №54/2020 г.) категория 5 звезди – **1,00 лв.** за нощувка.

(2) (изм. – Решение №54/2020 г.) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от Единната система за туристическа информация, поддържана от Министерството на туризма, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(3) (нова – Решение №54/2020 г.) Министерството на туризма непосредствено след изтичане на календарния месец, както и след изтичане на текущата година, предоставя автоматизирано по електронен път на Министерството на финансите необходимите данни от Единната система за туристическа информация чрез системата за обмен на информация, поддържана в изпълнение на чл. 5а.

(4) (отм. – Решение №177/2013 г., текстът е обявен за противоконституционен с РКС №5 от 2012 г. – ДВ бр.30 от 2012 г.)

(5) (отм. – Решение №177/2013 г., текстът е обявен за противоконституционен с РКС №5 от 2012 г. – ДВ бр.30 от 2012 г.)

(6) (нова – Решение №54/2020 г.) Данните по ал. 3 се предоставят от Министерството на финансите на общините в срок до три дни след получаването им от Министерството на туризма:

1. чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а, софтуерния продукт за администриране на местните данъци и такси на съответната община, или

2. чрез предоставен оторизиран достъп на съответната община до получената информация от Единната система за туристическа информация.

(7) (Решение №54/2020 г. – предишна ал. 3) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-то число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

Чл. 65. (изм. и доп. – Решение №177/2013 г.) Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 11, ал. 2 от Закона за туризма.

Раздел VII

Данък върху таксиметров превоз на пътници

(нов – Решение №109/2016 г.)

Чл. 65а. (1) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) За всички останали дейности, данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите по глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от Кмета на Община Сопот по Закона за автомобилите превози.

Чл. 65б. (1) Годишният размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници в Община Сопот е в размер на 500 лв.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал. 1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) Данъкът по ал. 1 се определя от Общинския съвет ежегодно до 31 октомври, за следващата година.

(4) Когато общинският съвет не е определил размера на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година в срока по ал.3, данъкът се събира на базата на действащия размер за предходната година.

Чл. 65в. (1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а. ал. 1 от Закона за автомобилните превози за извършване на таксиметров превоз на пътници на територията на Община Сопот, данъчно задължените лица подават данъчна декларация по образец за дължимия данък.

(2) В декларацията по ал. 1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър в Община Сопот.

Чл. 65г. Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на Община Сопот.

Чл. 65д. (1) *(изм. – Решение №190/2017 г.)* Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

$$\text{ДЦТГ} = \frac{\text{ГДТПП} \times \text{БМ}}{12}, \text{ където}$$

ГДТПП е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници по чл. 65б;

БМ е броят на календарните месеци от текущата година, съответстващи на срока, за който е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) *(изм. – Решение №190/2017 г.)* Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения данък се възстановява недължимо внесената част, определена по следната формула:

$$\text{НВДТПП} = \frac{\text{ПДТПП} \times \text{ОМ}}{\text{БМ}}, \text{ където}$$

НВДТПП е недължимо внесената част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ПДТПП – платеният данък върху таксиметров превоз на пътници за срока, за който е издадено разрешението;

БМ – броят на календарните месеци, за които е издадено разрешението и е платен данъкът върху таксиметров превоз на пътници;

ОМ – оставащият брой на календарните месеци от срока на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 65е. Данъкът по чл. 65б се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Чл. 65ж. Възстановяване на надвнесен данък по чл. 65д, ал. 2 се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

ГЛАВА ТРЕТА **АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ** (нова – Решение №280/2011 г.)

Чл. 66. (1) *(изм. и доп. – Решение №177/2013 г.)* Който не подаде декларация по чл. 12 от настоящата наредба (чл. 14 от Закона за местните данъци и такси), не я подаде в срок, както и не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства, водещи до определяне на данъка в по-малък размер или до освобождаване от данък, се наказва с глоба в размер от 10 до 400 лв., а юридическите лица и едноличните търговци – с имуществена санкция в размер от 500 до 3000 лв., ако не е предвидено по-тежко наказание.

(2) *(отм. – Решение №280/2011 г. считано от 1 юли 2011 г.)*

Чл. 67. (1) Наследник, заветник или техен законен представител, който не подаде декларация по чл.28 от настоящата наредба (чл. 32 от Закона за местните данъци и такси), не я подаде в срок, не декларира или невярно декларира получено по наследство имущество, се наказват с глоба от 10 до 500 лв.

(2) За нарушение по чл. 37 от тази наредба на виновните лица се налага глоба в размер от 20 до 200 лв.

Чл. 68. При укриване на част от цената при получаване на имущества по дарение или по възмезден начин на страните се налага глоба в двойния размер на дължимия данък върху укритата част.

Чл. 69. (1) Лице, което не подаде декларация по чл.60 от настоящата наредба (чл. 61н от Закона за местните данъци и такси) или не я подаде в срок, се наказва с глоба в размер до 500 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

(2) Лице, което не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства в декларацията по чл.60 от настоящата наредба (чл. 61н от Закона за местните данъци и такси), водещи до определяне на патентен данък в по-малък размер или до освобождаване от патентен данък, се наказва с глоба до 1000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

Чл. 70. (1) При неспазване на разпоредби по тази наредба извън случаите по чл. 66, 67 и 68, на виновните лица се налага глоба в размер от 20 до 200 лева, а на юридическите лица и едноличните търговци - имуществена санкция в размер от 100 до 500 лева.

(2) Не се смята за административно нарушение неплащането в срок на данъците по тази наредба.

Чл. 71. (1) Актовете за установяване на нарушенията се съставят от служителите на общинската администрация, а наказателните постановления се издават от кмета на общината или от упълномощени от него длъжностни лица.

(2) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

(3) Приходите от глоби и имуществени санкции по наказателни постановления, издадени от кмета на общината, постъпват в приход на бюджета на общината.

(4) За маловажни случаи на административни нарушения по тази наредба, установени при извършването им, могат да бъдат налагани на местонарушението глоби в размер от 10 до 50 лв. За наложената глоба се издава фиш, който съдържа данни за самоличността на контролния орган и на нарушителя, мястото и времето на нарушението, нарушените разпоредби и размера на глобата. Фишът се подписва от контролния орган и от нарушителя, че е съгласен да плати глобата. На нарушителя се дава препис, за да може да заплати доброволно глобата. Ако нарушителят оспори нарушението или откаже да плати глобата, за нарушението се съставя акт за установяване на административното нарушение.

(5) (*нова – Решение №177/2013 г.*) Издаден фиш, глобата по който не е платена доброволно в 7-дневен срок от датата на издаването му, се смята за влязло в сила наказателно постановление и се предава за събиране.

Чл. 72. (нов – Решение №109/2016 г.) (1) За неизпълнение на задълженията по чл. 5а, ал.1 и 2 виновното длъжностно лице се наказва с глоба от 500 до 2500 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 глобата е в размер от 1000 до 5000 лв. Повторно е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което лицето е било наказано за същото по вид нарушение.

(3) Актовете за установяване на нарушенията по ал. 1 и 2 се съставят от оправомощени от министъра на финансите длъжностни лица, а наказателните постановления се издават от министъра на финансите.

(4) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§1. По смисъла на тази Наредба:

1. **"Предприятия"** са лицата по смисъла на Закона за счетоводството.
2. **"Основно жилище"** е имотът, който служи за задоволяване на жилищните нужди на гражданина и членовете на неговото семейство през преобладаващата част от годината.
3. **"Земеделски производители"** са физически или юридически лица, които произвеждат земеделска продукция за реализация на пазара.
4. **"Пазарна стойност"** е цената без начислените данъци и такси, която би била платена при същите условия за подобен недвижим имот или друга вещ между лица, които не са свързани. В пазарната стойност не се включва сумата на отстъпката или намалението.
5. **"Редовни автобусни линии"** са превозите, които се извършват по определен маршрут и разписание.
6. **"Прилежащ терен"** по смисъла на чл. 10, ал. 3 е застроеният двор (определеното допустимо застрояване), като не се включва застроената площ. В случаите, в които такъв не е определен по изисквания от закона ред, застроената площ и прилежащият терен са равни на 10 на сто от площта на имота.
7. **"Отчетна стойност"** е стойността при счетоводното завеждане на актива или обезценената/преоценената стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане.
8. **"Унищожени превозни средства"** са превозните средства, приети за разкомплектоване и съхраняване на определени за това места, и превозните средства, неподлежащи на възстановяване.
9. **"Застрахователна стойност"** на превозно средство е пазарната цена, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същия вид и качество към момента на издаване на удостоверение за застрахователната стойност на вещта.
10. **"Оценката по счетоводни данни"** по чл. 33, ал. 1, т. 6 е разликата между балансовата стойност на активите и балансовата стойност на пасивите на предприятието.

11. **"Поземлени имоти"** са тези по смисъла на § 5, т. 2 от допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията.
12. (отм. – Решение №130/2009 г.)
13. **"Оборот"** за целите на облагането с патентен данък е сумата от всички реализирани през годината продажби (на продукцията, стоки, услуги и други продажби) от стопанска дейност, намалена с данъка върху добавената стойност и/или с акцизите в случаите, когато лицата са били регистрирани по Закона за данък върху добавената стойност и/или имат задължение за начисляване на акциз по Закона за акцизите и данъчните складове.
14. **"Обект"** за целите на облагането с патентен данък е всяко място, помещение и/или съоръжение, включително на открито, където се извършва дейност по Приложение №2, в т.ч.:
- а) (изм. и доп. – Решение №177/2013 г.) местата за настаняване;
 - б) заведенията за хранене и развлечения;
 - в) магазините, сергиите, масите на пазари, тротоари и улични платна;
 - г) ателиетата, работилниците и други помещения, независимо от това дали те служат и за други цели, или са част от недвижим имот.
15. **"Работно място"** е приспособена част от обекта, оборудвана за извършване на определен вид дейност или услуга от едно лице.
16. **"Развлекателни игрални автомати"** са игрални автомати без печалба, предназначени за развлечение и отдих, при които срещу цената на една игра се получава определено време за ползване или за игра на автомата.
17. (изм. и доп. – Решение №177/2013 г.) **"Места за настаняване"** са съответните туристически обекти по чл. 3, ал. 2, т. 1 от Закона за туризма.
18. **"Нетна търговска площ"** е площта в съответния търговски обект, в т.ч. щандовете, която е достъпна за купувачите.
19. (изм. и доп. – Решение №177/2013 г.) **"Заведения за хранене и развлечения"** са съответните туристически обекти по чл. 3, ал. 2, т. 2 от Закона за туризма.
20. **"Бюфет, павилион, каравана"** са питейни заведения, предлагащи ограничен асортимент предимно готови стоки, студени и топли закуски, тестени и захарни изделия, пиво, топли и безалкохолни напитки и ограничен асортимент алкохолни напитки.
21. **"Съоръжение"** във връзка с прилагането на т. 35 от приложение № 2 е всеки отделен уред (машина), който се използва пряко в дейността (перална машина, гладачна преса, сушилна машина и други).
22. (нова – Решение №280/2011 г., изм. и доп. – Решение №177/2013 г.) **"Ношувки"** са ношувките в местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.
23. (нова – Решение №177/2013 г.) **"Храм или молитвен дом"** е сграда, предназначена за извършване на публична богослужевна дейност и религиозни обреди, която отговаря на изискванията на съответното вероизповедание и разпоредбите на Закона за устройство на територията и подзаконовите нормативни актове.
24. (нова – Решение №177/2013 г.) **"Манастир"** като обект, е свещено място с храм и други здания, предназначен за жилище на монаси или монахини, които с обетите си за целомъдрие, аскетизъм и послушание са се посветили на уединен благочестив живот и упражняване на подвижничество (въздържание, молитва и труд), милосърдие и духовна подкрепа.
25. (нова – Решение №177/2013 г.) **"Електрически автомобили"** са леки автомобили по смисъла на § 6, т. 12, буква "а" от допълнителните разпоредби на Закона за движението по пътищата, които използват двигател с изцяло електрическо захранване и не притежават двигател с вътрешно горене.
26. (нова – Решение №109/2016 г.) **"Таксиметров превоз на пътници"** е понятие по смисъла на Закона за автомобилните превози.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§2. За 2008 г. размера на местните данъци се определя в срок до 29 февруари 2008 г. В случай че в този срок не е определен размер за местните данъци, за 2008 г. се прилагат минималните размери на данъците, предвидени в закона, а за патентния данък – размерите, които са били в сила за 2007 г.

§3. До определяне на размера на местните данъци за 2008 г. от общинския съвет данъкът при придобиване на имущества по чл. 33, ал. 1 и 2 от Закона за местните данъци и такси и данъкът върху наследствата се определят въз основа на минималните размери за съответните данъци, предвидени в закона.

§4. (1) За 2008 г. първата и втората вноса на данъка върху недвижимите имоти, съответно първата вноса на данъка върху превозните средства, се внасят в срок от 31 март до 30 юни.

(2) На предплатилите за цялата година в сроковете по ал. 1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§5. За 2008 г. лицата, които се облагат с патентен данък, подават декларация по чл. 61н, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси до 30 април 2008 г.

§6. (1) За 2008 г. първата и втората вноса на окончателния годишен (патентен) се внасят в срок до 30 април 2008 г.

(2) На предплатилите за цялата година в срока по ал. 1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§7. (нов – Решение №130/2009 г.) За 2009 г. размера на местните данъци се определя в срок до 31 януари 2009 г. В случай че в този срок не е определен размер за местните данъци, за 2009 г. се прилагат минималните размери на данъците, предвидени в закона.

§8. (нов – Решение №130/2009 г.) До определяне на размера на местните данъци за 2009 г. от общинския съвет данъкът при придобиване на имущества по чл. 33, ал. 1 и 2 от Закона за местните данъци и такси и данъкът върху наследствата се определят въз основа на минималните размери за съответните данъци, предвидени в закона.

§9. (нов – Решение №130/2009 г.) (1) За 2009 г. първата вноса по чл. 24, ал. 1 се внася в срок от 1 март до 30 април.

(2) На предплатилите за цялата година в срока по ал. 1 се прави отстъпка 5 на сто.

§10. (предишен § 7, изм.и доп. – Решение №130/2009 г.) Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от кмета на общината и/или определени от него лица.

§11. (предишен § 8, изм.и доп. – Решение №130/2009 г.) Тази наредба се издава на основание чл.1,ал.2 от Закона за местните данъци и такси и влиза в сила от деня на приемането ѝ от Общински съвет Сопот.

§12. (нов – Решение №130/2009 г.) В изпълнение на разпоредбата на §17 от Закона за изменение и допълнение на Закона за местните данъци и такси (ДВ 105/09.12.2008 г.) Общински съвет Сопот определя за 2009 г. данъка върху недвижимите имоти, данъка върху наследствата и данъка при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин в размери действали за предходната 2008 г.

§13. (нов – Решение №215/2010 г.) (1) Общинският съвет определя размерите на данъка върху недвижимите имоти и данъка при придобиване на имущества за 2010 г. до 31 януари 2010 г. В случай че в този срок не са определени нови размери, за 2010 г. се прилагат размерите на данъците, действащи към 31 декември 2009 г.

(2) До определяне на размерите по ал. 1 данъкът при придобиване на имущества по чл. 39 се определя въз основа на размерите, действащи към 31 декември 2009 г.

(3) За 2010 г. първата вноса на данъка по чл. 24, ал. 1 се внася в срок от 1 март до 30 април.

На предплатилите пълния размер на данъка в този срок се прави отстъпка 5 на сто.

§14. (нов – Решение №215/2010 г.) За притежаваните нежилищни имоти и за нежилищните имоти, върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване, предприятията подават декларации по чл. 14 в срок до 30 юни 2010 г.

§15. (нов – Решение №215/2010 г.) Промените обн. ДВ бр. 95 от 01.12.2009 г. влизат в сила от 1 януари 2010 г. с изключение на §4, който влиза в сила от 1 януари 2011 г.

§16. (нов – Решение №280/2011 г.) Общинският съвет определя размерите на санъка върху недвижимите имоти за 2011 г. до 31 януари 2011 г. В случай, че в този срок не са определени нови размери, за 2011 г. се прилага размерът на данъка върху недвижимите имоти действащ към 31 декември 2010 г.

§17. (нов – Решение №280/2011 г.) (1) Общинският съвет определя размерите на туристическия данък за 2011 г. до 31 януари 2011 г.

(2) Размерът на дължимия туристически данък за януари 2011 г. за средствата за подслон и местата за настаняване се определя, както следва:

1. категория 1 звезда – 0,60 лв. за нощувка;
2. категория 2 звезди – 0,80 лв. за нощувка;
3. категория 3 звезди – 1,00 лв. за нощувка;
4. категория 4 звезди – 1,00 лв. за нощувка;
5. категория 5 звезди – 1,00 лв. за нощувка.

(3) Декларацията по чл. 63, ал. 5 не се подава за предоставените нощувки през 2010 г.

§18. (нов – Решение №280/2011 г.) Лицата, предоставящи услугата настаняване в средствата за подслон и местата за настаняване, в срок до 28.02.2011 г. предоставят писмена декларация с информация за броя на леглата в средството за подслон или мястото за настаняване пред категоризиращия орган по чл. 52 от Закона за туризма.

§19. (нов – Решение №280/2011 г.) Промените влизат в сила от 1 януари 2011 г. с изключение на т. 5, 6, 8, които влизат в сила от 1 юли 2011 г.

§20. (нов – Решение №280/2011 г.) В чл. 66 ал. 2 се отменя от 1 юли 2011 г.

§21. (нов – Решение №177/2013 г.) Настоящата Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за размера на местните данъци в Община Сопот е приета от Общински съвет – Община Сопот с Решение №177, взето с поименно гласуване с Протокол №28 от заседание на съвета, проведено на 19.12.2013 г. и влиза в сила от 1 януари 2014 г.

§22. (нов – Решение №272/2015 г.) Настоящата наредба за изменение и допълнение на Наредбата за размера на местните данъци в Община Сопот е приета от Общински съвет - Община Сопот с решение №272, взето с поименно гласуване с Протокол №46 от заседанието на съвета, проведено на 26.02.2015 г. и влиза в сила от 1 януари 2015 г.

§23. (нов – Решение №109/2016 г.) Настоящата Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за размера на местните данъци в Община Сопот е приета с Решение №109, взето с Протокол №17 от заседание на ОбС – Сопот, проведено на 27.12.2016 г. и влиза в сила от 01.01.2017 г., с изключение на §5. и §6., които влизат в сила от 01.01.2018 г.

§24. (нов – Решение №190/2017 г.) Настоящата Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за размера на местните данъци в Община Сопот е приета с Решение №190, взето с поименно гласуване с Протокол №32 от редовно заседание на ОбС – Сопот, проведено на 19.12.2017 г. и влиза в сила от 01.01.2018 г.

§25. (нов – Решение №309/2018 г.) Настоящата Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за размера на местните данъци в Община Сопот е приета с Решение № 309, взето с поименно гласуване с Протокол № 48 от редовно заседание на ОбС – Сопот, проведено на

27.12.2018г. и влиза в сила от 01.01.2019 г., с изключение на § 3, т.“б“ относно чл.12, ал.2 (нова), която влиза в сила от 01.01.2020 г.

§26. (нов – Решение №54/2020 г.) Настоящата Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за размера на местните данъци в Община Сопот е приета с Решение №54, взето с поименно гласуване с Протокол №12 от Редовно заседание на ОбС – Сопот, проведено на 09.06.2020 г. и влиза в сила от 01.01.2021 г.

§27. (нов – Решение №91/2020 г.) Настоящата Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за размера на местните данъци в Община Сопот е приета с Решение №91, взето с поименно гласуване с Протокол №17 от редовно заседание на Общински съвет – Сопот, проведено на 22.10.2020 г. и влиза в сила от 01.01.2021 г.

§28. (нов – Решение №330/2022 г.) Настоящата Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за размера на местните данъци в Община Сопот е приета с Решение №330, взето с поименно гласуване, с Протокол №55 от редовно заседание на Общински съвет – Сопот, проведено на 20.12.2022 г. и влиза в сила от 01.01.2023 г.

**Приложение №1
към чл. 57.**

Зона	Населени места/улици
I-ва	град Сопот
II-ра	село Анево

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

1. (изм. – Решение №54/2020 г.) Места за настаняване с не повече от 20 стаи, категоризирани една или две звезди, или регистрирани по Закона за туризма – данъкът се определя в лева за стая според местонахождението на обекта:

	I-ва зона	II-ра зона
1 и 2 звезди	75	25

2. Заведения за хранене и развлечения—данъкът се определя в лева за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:

Патентна дейност	I-ва зона	II-ра зона
а) ресторанти		
1—2 звезди	5	1
3 звезди	10	6
б) заведения за бързо обслужване:		
1—2 звезди	2	1
3 звезди	6	3
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква “е”:		
1—2 звезди	2	1
3 звезди	6	2
г) кафе-сладкарници		
1—2 звезди	2	1
3 звезди	10	3
д) барове:		
- дневни :		
2 звезди	10	3
3 звезди	24	10
- нощни:		
2 звезди	14	5
3 звезди	36	20
е) бюфети, каравани и павилиони		
— за обект:	100	75
3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта — данъкът се определя в лв. за 1 кв. м нетна търговска площ според местонахождението на обекта:	6 лв	4 лв
4. Платени паркинги — данъкът се определя в лв. за 1 брой място за паркиране според местонахождението на обекта.	35 лв.	20 лв.
5. Дърводелски услуги — данъкът се определя в лв. за обект според местонахождението на обекта.	220 лв.	100 лв
6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги — данъкът се определя в лв. за обект според местонахождението на обекта.	240 лв.	110 лв.

7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали — данъкът се определя в лв. за обект според местонахождението на обекта:	900 лв.	700 лв.
8. Обущарски и шапкаарски услуги — данъкът се определя в лв. за обект според местонахождението на обекта.	50 лв.	40 лв.
9. Металообработващи услуги—данъкът се определя в лв. за обект според местонахождението на обекта.	330 лв.	200 лв.
10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги — данъкът се определя в лв. за работно място според местонахождението на обекта:	240 лв.	132 лв.
11. Машинописни и/или копирни услуги — данъкът се определя в лв. на брой устройство според местонахождението на обекта.	336 лв.	224 лв.
12. Козметични услуги, поставяне на татуировки — данъкът се определя в лв. за работно място според местонахождението на обекта.	230 лв.	200 лв.
13. Маникюр, педикюр — данъкът се определя в лв. за работно място според местонахождението на обекта.	180 лв.	77 лв.
14. Часовникарски услуги — данъкът се определя в лв. за обект според местонахождението на обекта.	110 лв.	70 лв.
15. Тапицерски услуги — данъкът се определя в лв. за обект според местонахождението на обекта.	275 лв.	200 лв.
16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми — данъкът се определя в лв. за обект според местонахождението на обекта:	450 лв.	230 лв.
17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства — данъкът се определя в лв. за обект според местонахождението на обекта.	700 лв.	350 лв.
18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации — данъкът се определя в лв. за обект според местонахождението на обекта.	180 лв.	132 лв.
19. Стъкларски услуги — данъкът се определя в лв. за обект според местонахождението на обекта:	240 лв.	132 лв.
20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти — данъкът се определя в лв. за обект според местонахождението на обекта.	284 лв.	120 лв.
21. (изм. и доп. с Решение №280/2011 г.,отм. – Решение №309/2018г.)		
22. Компаньонки и компаньони — данъкът се определя в лв. за обект според местонахождението на обекта.	4200 лв.	3520 лв.
23. Масажистки и масажисти — данъкът се определя в лв. за обект според местонахождението на обекта.	600 лв.	500 лв.

24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти — данъкът се определя в лв. за обект според местонахождението на обекта.		
	3600 лв.	2750 лв.
25. Фотографски услуги — данъкът се определя в лв. за обект според местонахождението на обекта.		
	440 лв.	300 лв.
26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти — данъкът се определя в лв. за обект според местонахождението на обекта.		
	400 лв.	200 лв.
27. Санитарни възли, наети под аренда — данъкът се определя в лв. за обект според местонахождението на обекта.		
	240 лв.	190 лв.
28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини — данъкът се определя в лв. за обект според местонахождението на обекта.		
	90 лв.	71 лв.
29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги — данъкът се определя в лв. за обект според местонахождението на обекта.		
	72 лв.	61 лв.
30. Заложни къщи – данъкът се определя в лв. за обект според местонахождението на обекта:		
	12 000 лв.	6 600 лв.
31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература — данъкът се определя в лв. за обект според местонахождението на обекта.		
	90 лв.	60 лв.
32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) — данъкът се определя в лв. за обект според местонахождението на обекта.		
	865 лв.	390 лв.
33. Игри с развлекателен или спортен характер — данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта, както следва:		
а) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъка за брой съоръжение е :		
	146 лв.	112 лв.
б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла, размера на данъка за брой съоръжение е :		
	17 лв.	10 лв.
в) За зали за боулинг и кегелбан — данъкът за игрален коридор и билиард — данъкът за маса е в размер на:		
	72 лв.	55 лв.
34. Фитнес центрове и спортни зали — данъкът се определя в лв. за 1 кв.м. и за 1 фитнес уред според местонахождението на обекта, както следва:		
за 1 кв.м.	2.50 лв.	2.00 лв.
и за един фитнес уред	540 лв.	440 лв.
35. Химическо чистене, пране и гладене — данъкът се определя в лв. на брой съоръжения според местонахождението на обекта:		
	243 лв.	187 лв.
36. Мелничарски услуги:		
а) За мелници за брашно — данъкът се определя в лв. на линеен сантиметър от дължината на млевната линия.		
	18 лв.	18 лв.
б) За мелници за фураж стационарни — данъкът се определя в лв.		
	600 лв.	600 лв.

37. Услуги с атрактивен характер:		
а) корабчета	750 лв.	750 лв.
б) лодки	450 лв.	450 лв.
в) яхти	900 лв.	900 лв.
г) джетове	900 лв.	900 лв.
д) влакчета	30 лв.	30 лв.
е) файтони	75 лв.	75 лв.
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения	150 лв. на брой оборудване	150 лв. на брой оборудване
з) зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кьнки, сноубордове, шейни	150 лв. на брой оборудване	150 лв. на брой оборудване
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши	150 лв. на място	150 лв. на място
к) детски колички и моторчета	150 лв. на брой	150 лв. на на брой
л) стрелбища	300 лв. на брой стрелбище	300 лв. на брой стрелбище
38. Обучение на водачи на моторни превозни средства — данъкът се определя в лв. за брой моторно превозно средство в следните размери:		
а) мотопеди, мотоциклети	350 лв.	275 лв.
б) други МПС	700 лв.	550 лв.
39. Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства — данъкът се определя в лв. за брой моторно превозно средство.		
	2000 лв.	2000 лв.
40. Услуги със земеделска и горска техника—данъкът се определя в лв. за брой техника, както следва:		
а) комбайн	330 лв.	330 лв.
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини	110 лв.	110 лв.
в) прикачни, навесни и стационарни машини	11 лв.	11 лв.